

Årbok for 2014, NIFYEA

Innhold

Årsmelding	2
Innreise- og utreisekurs, Preståsen skole.....	4
IFYE-kafeer	5
IFYE-kafè i Trondheim i januar	5
IFYE-kafè i Tromsø i januar	6
IFYE-kafè i Horten i april.....	6
IFYE-kafé i Oslo i november	7
IFYE-mottak 20.-22. juli	7
Åpen dag på landsleiren på Tautra.....	9
Høsttreff i Røros	10
Reisebrev.....	11
Reisebrev fra utreisende IFYE'er.....	11
Ingrid Sælebakke Jacobsens reisebrev fra Tasmania i Australia.....	11
Mina Framnes reisebrev fra Colorado	12
Gunvor Guttormsens reisebrev fra England og Wales	13
Mari Hatling Jystads reisebrev fra Østerrike	14
Sigrid Bergseng Laksås reisebrev fra Sveits.....	15
Birthe Cathrin Nygårds reisebrev fra Nord-Irland	17
Reisebrev fra innreisende IFYE'er fra Taiwan.....	18
Europeisk konferanse i Tyskland.....	19

Årsmelding

NIFYEA har i 2014 hatt 76 medlemmer. Nytt av året er at årets utreisende er meldt inn i NIFYEA, disse er da ikke betalende medlemmer.

Styret har i år bestått av:

Leder: Anne Britt Kihle Gravermoen

Nestleder: Janne Berget

Kasserer: Ragnhild Strand

Sekretær: Georg Rønning

Styremedlem: Maren Brekkvassmo Myrvold

Varamedlem: Malin Thoug

I løpet av 2014 har NIFYEA hatt tre styremøter; to hos Ragnhild i Trondheim, og ett hos Janne i Horten. På april møtet hadde vi møte på Hellerud sammen med Marie Stenstadvold, Sølvi Enger-Kaupang og Andre Skeie, før vi dro videre til Horten.

28. februar -2. mars var det inn- og utreisekurs på Preståsen skole i Nannestad sammen med styrekonferansen til Norske 4H Alumner. Her var vi rundt 50 unge, glade og herlige 4H-ere til sammen. Årets utreisende var Gunvor Guttormsen (England), Mina Framnes (USA-Colorado), Birthe Cathrine Nygård (Nord-Irland), Mari Hatling Jystad (Østerrike), Henriette Gundersen Ræder(Tyskland), Sigrid Bergseng Lakså (Sveits), Tina Aslaksen (Taiwan) (reiste ikke), Frida Breen (USA – Montana). Årets innreisende var Ragnhild Raknerud (Nord-Irland), Øystein Sælebakke Jacobsen (Tyskland) (ikke på innreisekurs), Ida Kristin Kihle Gravermoen (Østerrike), Anders Påsche (Sveits), Karoline Hafnor Bøhn (Sveits) (ikke på innreisekurs), Kirsten Johanne Grythe (Costa Rica), Tone Margaret Ødegård (USA, Colorado), Olaus Breivik (Taiwan) og Caroline Syverstad (USA, Montana) (ikke på innreisekurs). I tillegg var Ingrid Sælebakke Jacobsen (Australia 2014) på utreisekurs i 2013. Til sammen var det 15 deltagere på kurset! Fra NIFYEA deltok Ragnhild Strand, Maren Myrvold, Janne Berget, Malin Thoug og Anne Britt Kihle Gravermoen. Vi delte på å være kursholdere og medhjelpere i teknisk komité.

Det har blitt arrangert to IFYE-kafeer i regi av styret i NIFYEA, i tillegg til andre IFYE-kafeer rundt om i landet i regi av medlemmer.

19.-22. juni var det IFYE-mottak i Oslo for de innkommende IFYE-ene. Janne Berget og Tone Margaret Ødegård hadde ansvar for å ta imot IFYE-ene denne helgen. Det har i år vært seks IFYE-er i Norge; Andrea og Dominic fra Sveits, Riva og Bonnie fra Taiwan, Richard fra England og Stephen fra Skottland. Sistnevnte kom dagen etter mottaket, og reiste direkte til sin vertsfamilie. Fredag ble det byvandring med besøk på Operaen, før vi hadde en samling sammen med Marie fra 4H Norge. Hun ga IFYE-ene en del info om 4H i Norge og hva som ventet dem her. På kvelden hadde vi middag på Aker Brygge, hvor også Mari og Jon Kåre var med oss. Lørdag var det besøk i Holmenkollen og lunsj i Vigelandsparken. Her var Mari og Anette med oss. Om kvelden var det reker, grilling og aktiviteter hos Anne Britt og Stian. Søndag sørget vi for å få alle trygt på tog, buss og fly til sin vertsfamilie.

Det var mange fra NIFYEA som deltok på landsleir på Tautra i Nord-Trøndelag og NIFYEA hadde stand på åpen dag sammen med den nyopprettede internasjonale gruppa. I tillegg til en del fra styret kom bl.a. Otto Andreas Brustad, Dagunn Onsaker Moum, Anders Påsche, Arne Forbord og Yu-Hui Kao med Liv. Vi viste bilder, arrangerte spisepinnekonkurranser og hadde plakater som IFYE-ene hadde laget om hvert land. I tillegg hadde IFYE-ene i løpet av leiren, ansvaret for miljøtorget en kveld, og de tok også på seg flere oppgaver der i løpet av uka.

På den Europeiske konferansen i Hesselberg Tyskland i sommer deltok Mari Kindsbekken, Anna Moxnes, Jon Søli, Omar Tveite, Hilde Wexels Riser, Siv Lene Halvorsen, Anne Marie Halvorsen, Jon Kåre Solås og årets IFYE i Tyskland, Henriette Gundersen Ræder.

Årets høsttreff er i Røros 12.-14. september med 15-20 deltagere. Det vil være en del aktiviteter der vi får et innblikk i historiske Røros. I tillegg er årsmøtet lagt til høsttreffet for å prøve å få med et bredere spekter av medlemsmassen vår på årsmøtet. NIFYEA har i 2014 utgitt 3 utgaver av IFYE-nytt, som kommer på epost til de fleste av våre medlemmer. Vi har i et brev også bedt om at alle oppdaterer sin epost-adresse i medlemsregisteret slik at vi når flere av medlemmene på epost.

Takk for et flott NIFYEA-år!

Innreise- og utreisekurs, Preståsen skole

Et nytt IFYE år er i gang og nyrekruterte håpefulle, møtte «gamle» rutinerte IFYER for erfaringsutveksling og artige historier på Inn og utreisekurset i 28.februar til 2.mars 2014. Det var en herlig gjeng som sammen møttes.

De utreisende var nysgjerrige og spisset ørene, og de innreisende fortalte gladelig om sine eventyr i den store verden som de utreisende snart skal hoppe ut i.

Det var en fin helg med masse god mat, samhold, lek og moro. Underegnete vil påstå at arrangementet gikk knirkefritt og ser ingen, rett og slett ingen grunder til å avslutte samarbeidet vi har sammen med N4HA. Også i år ble styrekonferansen holdt parallelt med Inn og utreisekurset til NIFYEA.

Forandringer til neste år(?). Anders var eneste hane i flokken bland de 12 IFYERne. Neste år håper undertegnede at vi får med flere barske haner. Når det er sagt ser jeg ser ikke dette som noe problem da vi har så flotte NIFEA-høner. **OPPFORDRING!** Kam fjøra og finn fram ekstra sjarmen, vi får aldri for mange IFYE-er. Takk for en herlig helg, både IFYER og Alumner!

Bak fra venstre: Henriette Gundersen Ræder, Frida Breen, Ragnhild Raknerud, Olaug C. Breivik, Anne Britt Gravermoen, Ida Kristin Gravermoen og Janne Berget. Midten fra venstre; Malin Thoug, Tone Margaret Ødegård, Gunvor Guttormsen, Mari Hatling Jystad, Birthe Catrin Nygård, Ragnhild Strand, Maren B. Myrvold, Tina Aslaksen. Foran: Mina Framnes, Kirsten Johanne Grythe og Anders S. Påsche

IFYE-kafeer

IFYE-kafé i Trondheim i januar

Søndag den 12. januar var det igjen dekket for IFYE-kafé, denne gang inne i Mormors Stue, et hyggelig (og for alle søringer, litt småkaldt) lokale klemt midt mellom gågatene i Trondheim sentrum. Både tilbakekomne og fremtidige IFYE-reisende samt et og annet nysgjerrig 4H-medlem samlet seg oppe på mormorloftet til en kaffekopp og en prat. Noen så hverandre igjen etter mange måneder, andre hilste man på for første gang. Mange smil, historier og nyheter ble delt oss i mellom, og om det ikke var koselig stemning i huset før en haug med 4H-ere kom inn døra, ble det i hvert fall det etterpå!

Jorda rakk å dreie seg minst en åttendedels runde før de siste gjensitterne måtte innse at hverdagen kallet, og dermed var denne herlige samlingen overstått. Undertegnede vil gjerne takke alle som tok seg tid til å møte opp, og håper det blir flere kaffeslabberaser her i Trondheim, så til og med den fattigste student ikke har noen gyldig grunn til å ikke være til stede!

Neste gang det blir arrangert IFYE-kafé i din del av landet, ta med deg selv og det gode humøret ditt – vi vil gjerne ha så mange som mulig å diskutere (u)viktige saker med! For oss finnes det ingen fremmede, bare venner vi ikke har blitt kjent med enda. Dessuten får vi ikke så dårlig samvittighet selv når det er flere der som spiser kake sammen med oss...! ☺

IFYE-kafè i Tromsø i januar

IFYE-kafè i Tromsø den 29.januar. På Aunegården ble det IFYE-kafè med representanter fra Tromsø, Hakkadal og Mo i Rana.

Fra venstre Arne Forbord, Julie B. Tøllefsen og Jon Kåre Solås.

IFYE-kafè i Horten i april

Søndag 27.april var det duket for IFYE-kafè på Stallen Galleri og Café i Horten. IFYE-kafén ble holdt i samband med styremøtet til NIFYEA.

Tidligere i vinter ble NIFYA spurt om å holde foredrag i Vestfold om IFYE-programmet. Dessverre passet ikke tidspunktet. NIFYEA valgte derfor å invitere alle medlemmene i VIGGA (4H-alumnklubben i Vestfold) på IFYE-kafén i Horten. Dessverre kom det ingen bortsett fra Janne, som sitter i styret i NIFYEA. Vi håper allikevel på å få møte flere av medlemmene i VIGGA på stand på åpen dag på landsleiren i Nord-Trøndelag.

Til tross for magert oppmøte koste Maren, Ragnhild, Janne og Anne Britt fra styret i NIFYEA seg på IFYE-kafé ☺ Etter god lunsj på Stallen, gikk vi tur til brygga i Horten sentrum og spiste is.

IFYE-kafé i Oslo i november

«Det e svart novembar, havet knuse mot strand. Ein forliste drøm fra et sommargrunt land.», Tir'Na Noir, Vamp.

En tung og mørk novemberdag inviterte vi til en deilig kopp kaffe i et lunt og varmt lokale ved Nationalteatret i Oslo. Anders, Tone, Ragnhild, Maren, Ola og Jon Kåre med kone og barn hygget seg på kafeen i storbyen. Både store og små koste seg med varmt drikke og noe attåt. Vi fikk gratis kaffe mot at vi lastet ned appen til Espresso House.

Vi anbefaler alle å ta seg en pause i november og ta en kaffe eller kakao på kafè.

IFYE-mottak 20.-22. juli

Torsdag 19. juni, rundt midnatt, blei Andrea og Dominic frå Sveits tekne imot på Nasjonalteateret stasjon av Janne og Tone frå NIFYEA, og fredag morgon fekk Riva og Bonnie frå Taiwan ein nesten like velsmurt velkomst, heldigvis eksistrer det framleis telefonkioskar...

Etter ei god natts søvn og/eller ein god dusj på Cochs pensjonat var alle saman klare for å utforske nokre av Oslos attraksjonar bl.a. forbi rådhusplassen og tur på operataket. På veg tilbake til pensjonatet møtte vi Rich frå England, og vel framme serverte vi norske brødmatt, yoghurt og frukt på rommet.

Fredag kveld åt Jon Kåre og Mari middag med oss på Olivia, Aker brygge. Etter god mat og god stemning inne på restauranten tok vi fyrst ein liten tur innom på VG-lista-showet før kveldens siste stopp vart Beer Palace og smaking av norsk øl.

Første post på programmet laurdag vart Holmenkollen. Der prøvde vi ut både skihopp og utfor i skisimulatoren, opplevde utsikta frå toppen av hopptårnet og såg igjennom kuriositetane på skimuséet. Deretter blei Mari og Anette med til Vigelandsparken for fotografering av, og klatring på skulpturane. Ei lett regnbyge la ein liten dempar på piknikstemninga, men alle saman fekk i det minste ein smakebit av Freia Melkesjokolade.

Laurdag kveld var det rekeaftern og grilling hos Anne Britt. Mari var fortsatt med oss, og Stian (herren i huset) viste både sine grillkunster og fekk æra av å undervise i rekepilling. Utover kvelden vart det både boccia-speling, VM-titting og sveitsisk musikk.

Etter frukost søndag var det tid for å ta farvel før tog, buss, bil og fly spreidde IFYE-ane utover i det ganske land

-Tone Margaret Ødegård-

Åpen dag på landsleiren på Tautra

Tusen takk til alle som var innom standen vi hadde på Åpen dag! Søndag 20. juli, en strålende solskinnsdag, var det Åpen dag under landsleiren på vakre Tautra. Her hadde vi stand for å synliggjøre de internasjonale programmene i 4H. Vi hadde bilder fra de forskjellige landene og IFYEene hjalp oss med å lage plakater om sine land! Inspirert av fjorårets stand, arrangerte vi også konkurranse med popkorn og spisepinner. Merkelig nok gjorde Bonni og Riva fra Taiwan det ganske godt i denne konkurransen ...

Vi vil gjerne takke alle tidligere IFYEer som var innom standen i løpet av dagen. Det er veldig hyggelig å hilse på dere, og dere var fantastiske motivatorer for framtidens IFYEer

Høsttreff i Røros

Ettersom turen i 2014 gikk til Bergstaden Røros der Blåfjell ble spilt inn, så får du her høsttreffet gjenfortalt på eventyrform.

Det var en gang en flott gjeng med IFYE-alumner fra alle landets kanter som etter å ha reist langt og lenger enn langt, fant fram til Bergstaden Røros. For der skulle nemlig årets høsttreff ta plass! De ferdende møttes i Erzscheidergården; et lite, men koselig krypinn med Røros kirke som nærmeste nabo. De resterende timene på fredagskvelden ble tilbragt i Peder Hiorts Mathus, med pizza og quiz på menyen.

For at våre helter i historien skulle klare å komme seg gjennom det nødvendige av papirarbeid tidlig lørdags morgen, ble det brygget kaffe på kaffe med kaffe. Dessverre forsvant det meste i løpet av den første halvtimen av årsmøtet, da både Otto og Georg var til stede i år. Resten av følget måtte derfor søke sin koffeinholdige drikk på Skanckebua, der det dessuten ble servert en utmerket lunsj.

Både utørste og mette dro nå våre reisende videre på sitt høsteventyr. På veien møtte de tilfeldigvis en lokal guide med navnet Vidar, som sjarmerte følget i senk. Etter å ha vist fram både bakgater og slagghauger på stolt vis, anbefalte Vidar dem mange steder som de måtte innom i Bergstaden. Følget takket høflig for seg, og flere bestemte seg heller for å besøke Olavsgruva nord for Røros.

Det lokale Vertshuset på Røros hadde hørt rykter om de tilreisende, og inviterte derfor til en storslått bankett lørdags kveld. Tre retter ble servert, minst sju vinglass ble tømt og resten av kvelden ble feiret med dans og musikk før Ole Lukkøye til slutt innhentet våre tapre sjeler.

Morgenfuglen Marianne sto som alltid opp først når det grydde mot søndags morgen, og vekket alle de andre. For denne dagen hadde de ingen tid å miste! Smelthytta og Rørosmuseet måtte beskues, for dette var visst tradisjon hvis man var tilreisende til Bergstaden Røros.

Med bare et par timer før avskjed var et faktum, rakk de reisende å takke hverandre for hyggelig selskap over en rolig lunsj på Kaffestuggu. Til slutt fikk de hverken prinsessa eller halve kongeriket – men en IFYE-alumn trenger heldigvis bare andre IFYE-alumner for å være lykkelig.

Og snipp snapp snute, så var årets høsttreff ute.

Reisebrev

Reisebrev fra utreisende IFYE'er

Ingrid Sælebakke Jacobsens reisebrev fra Tasmania i Australia

I skrivende stund er det akkurat én uke siden jeg landa på flyplassen på Tasmania! Jeg har bodd hjemme hos familien, kalt Bee House fra nå av, hele tiden. To av dagene har jeg vært sammen med de andre utvekslere på felles opplegg og gjort turist-aktiviteter (vi er til sammen fem utvekslere nå, men det kommer to til snart). Det betyr at jeg har vært mye sammen med familien i Bree House. Vertsfamilien min har hatt rundt fem utvekslere boende hos seg før, og var derfor ganske forståelsesfulle ovenfor med de første dagene. Jeg var både sliten etter reisa, litt forvirra rundt språket og kulturen, men mest av alt var jeg utrolig spent på hvem den nye familien min var.

Min aller første vertsfamilie består av faren, Bruce, dattera Breeanna på 22 år og sønnen Sam, som er like gammel som meg, 20 år. I tillegg er det tre hester, én hund, noen høner og partneren til Bruce, Kate. Hun bor her for det meste på dagtid, men har også sitt eget lille hus «just around the corner». Hele tomte og huset er veldig stort og ligger omtrent en halv times kjøretur utenfor den største byen på Tasmania, Hobart. Jeg har mitt eget rom med dobbeltseng, stort vindu og til og med et lite walk-in-clawset. Det er alt veldig fint, selv om jeg bare bruker halve senga og fortsatt har klærne mine pent bretta i kofferten.

Jeg prater naturlig nok mest med Bee. Hun studerer «marketing» på universitetet gjennom nettstudier, jobber som manager på KFC i tillegg til at hun sitter i komiteen til Agfest i Launceston. Nevnte jeg at hun er hestegal og at hun har fått en av de største plassene på Agfest så hun kan ha et rideshow? De tre hestene som gresser rett utenfor huset er hennes. Planen er at den ene hesten skal bli med opp til Launceston (om den tør å gå inn i boksen så vi får tatt den med på den omtrent 3 timer lange kjøreturen). Den neste i rekken av hvem jeg har blitt mest kjent med er vertsfaren min Bruce. De dagene det ikke har vært felles opplegg har han satt seg bak rattet og vist meg området. Jeg har fått oppleve byen, med den tradisjonsrike handlegaten Salamanca, gått på fisketorget og sett alle båtene, vært på Battery Point hvor de første Engelskmennene bygde husene deres og masse mer. Vi har også kjørt litt lenger utenfor byen. Han har tatt meg med til det høyeste fjellet i nærheten, Mount Wellington på 12XX m.o.h. Og en liten REGNSKOG hvor man kunne gå 20 meter over bakken men likevel måtte se OPP på trekronene (AirWalk). Mange av kjøreturene har den utrolig hyggelige Kate vært med på. Hun er kjempeflink til å fortelle historien bak ting og forklare alt det rare jeg spør om. Kate er har et veldig åpent sinn og er lett å snakke med. Tilslutt kommer Sam, den yngste i familien. Vi kan relatere til hverandre gjennom det at vi begge er den yngste i hver vår familie. Ellers har vi nok ikke så mye til felles. Enen har han kompiser innom eller så kjører han på besøk til sønnen sin på 1 1/2 år.

Konklusjonen min er at jeg har kommet til en hyggelig, snill og ganske avslappa familie. Det er kanskje ikke et veldig ryddig hus, men huset har definitivt et veldig bra innhold

Bonusfakta: Bruce og Kate driver med «House swapping» som man kan si også er en slags utveksling. Google det, det ser kjempekult ut!

- Hilsen Ingri Sælebakke Jacobsen, Troms.

Mina Framnes reisebrev fra Colorado

Naa har jeg vert I Colorado i ca 1 ½ maaned. Har gjort veldig mye paa denne tiden.

Alt startet med aa reise til Reno paa IFYE konferanse. Jeg og Frida reiste sammen dit. Der motte vi 45 andre IFYE-er. De fleste reiste til USA, men det var ogsaa noen som reiste ut til Europa eller Asia. Det var ingen som skulle til Norge, men flere opplever vaart naboland Finland. I lopot av 4 dager hadde vi faatt mye ny kunnskap om andre land og kulturer, ikke minst USA. Vi fikk ogsaa mote gamle IFYE-er som reise som IFYE for flere aar siden. De eldste reise for 52 aar siden. Det hadde mange herlige historier aa fortelle. Jeg ble kjent med mange herlige mennesker og 4H familien ble større.

Videre gikk turen til første vertsfamilie. Familien besto av mor, Lydia, far, Gregorio, og sønnene Dante og Alex. De har en hund, Haiho og en katt, Garfield og mens jeg var der fikk de ogsaa kyllinger. En herlig familie. Dante er 7 aar og Alex er 3 aar. Meget aktive gutter. Familien var generelt veldig aktive. Det var noe aa gjøre hele tiden, men jeg likte det. Hadde ikke tid til aa kjede meg. De bor i Rifel, en by med ca 10 000 innbyggere. De bor veldig sentralt og det var gaa avstand til alt. Var der i en maaned. Paa denne tiden gjorde jeg mye forskjellig. Jeg har vert frivillig flere steder i byen, paa biblioteket, dyrehospitalet, en butikk for fattige og 4h kontoret. Ble ogsaa med paa noen 4H turer, en til et badeland og paa rafting tur. Raftinga var kjempe kult. Fikk ogsaa ridd hest for første gang, spennende. Gregorio er fra Paraguay saa fikk ikke bare amerikansk kultur her, men ogsaa sor-amerikansk. Det er spennende aa motte saa mange forskjellige kulturer.

Videre dro jeg innom Firestone for to dager, hvor jeg bodde med ei fra Hellas som ogsaa er IFYE. Vi bodde hos en familie bestaaende av mor, og tre døtre, med bestemor og bestefar. Veldig koselig av dem aa ta meg inn for bare to dager. Ettersom Liza, som var IFYE til Norge i høst, ikke kunne ta meg den dagen.

Liza og jeg besøkte en cowboybar og jeg fikk prøvd meg på amerikansk swing. Det var gøy, men litt vanskelig i starten. Vi gikk en fjelltur og pratet mye om Norge og hennes opplevelser som IFYE. Veldig spennende. Etter en helg med henne, dro jeg til foreldrene hennes, Charlotte og Steve. De bor i Flagler et lite tettsted øst i Colorado. Her har jeg vært i en uke og opplevd mye spennende. De lever på et lite småbruk med en stor grønnsakshage. Har hjulpet til med den, laget polser fra bunnen av og opplevd et mer avslappet amerikansk liv. Fikk også være med til en lokal slakteren og hjelpe til med pakking av kjøtt og se på selve slaktinga. Det var kult.

Har fortsatt 1 ½ måned igjen i statene. Og kommer til å oppleve mye mer. Dette er noe jeg anbefaller alle til å gjøre. Lærer utrolig mye, både om meg selv og andre kulturer. Jeg er så heldig så jeg får oppleve hele Colorado. Har vært i fjellene, nå er jeg øst i staten hvor det er helt flatt og skal til sør i staten. Det er tre helt ulike steder, men har mye å by på.

Gunvor Guttormsens reisebrev fra England og Wales

Et IFYE-opphold på bare 4 uker er kanskje litt kort mener mange, og kanskje får man den rette følelsen på den tiden. Likevel følte jeg at jeg fikk oppleve masse rart innenfor dette tidsrommet. Jeg tilbrakte 23 uker i England, for deretter å tilbringe to uker i Wales der den ene uken var i telt på the Royal Welsh show, Europas største landbruksmesse/dyrsku.

Min tid i England startet sammen med andre innreisende i Coventry, nær hovedkontoret til NFYFC. Der var også representanter fra alle landets YFC-regioner samlet i et landsråd for helgen. Blant disse var to av mine vertsfamilier som jeg skulle ha den første uken i Durham, nord i England. Da jeg har reist endel med 4H tidligere på seminarer gjennom RYE kjente jeg overraskende mange som var der denne helgen, såpass mange at det faktisk var meg som måtte introdusere min «vertssøster» for de ulike komite lederne i rådet. Dette må jo sies å være en pangstart på oppholdet!

I Durham fikk jeg oppleve litt av den nordlige sjarmen i England, og var på gårdsbesøk, pubquiz, jeg fikk se York og Newcastle og ikke minst fikk jeg reise på stor innendørs landbruksmesse i Birmingham. Det var seriøs business, med photoshoot av premiekuer og store salgsarenaer for alle mulige landbruksprodukter. Når jeg ankom neste region og vertsfamilie i Buckinghamshire, var det første jeg var med på en tur i skibakken. Her har de nemlig innendørs skitrekk, og min vertsbror skulle trene seg opp til tur i alpene. Som nordmann var jo dette litt fascinerende, og det var litt herlig å ikke være den dårligste på snø for en gangs skyld!

I Wales bodde jeg i Carmarthenshire, som er sørvest i landet. Her snakker de mye walisisk, og «bestefaren» i huset var hele tiden fascinert over norsk, og generelt alt om Norge. Jeg fikk endelig forstått meg på «Cymru», det walisiske språket som jeg alltid har sett på som en uforståelig smørje konsonanter. Når jeg knakk koden og lærte meg at w uttales som en o, o uttales som en å, ff uttales som en f, f som en v og y mer som en ø så ga språket mye mer mening!

Hele tiden i Wales bygget opp mot det som skulle bli en hektisk tid på the Royal Welsh Show. Dette er YFC i Wales sitt største arrangement, lokalisert midt i landet.

Her har de et helt eget område av dyrskun hvor de viser frem alle de nasjonale bidragene fra konkurranser/tevlinger fra alle områder, og alle som er med i finaler i f.eks dans, sang, tautrekking osv får lov å komme. Samtidig arrangerer Young Farmers det som kalles «Young Peoples village» som er en stor festival under hele uken med store artister og kjente DJer i UK. Det var her vi innreisende tilbrakte mange dager i telt sammen, i noen utrolige tynne soveposer. Dette førte til at jeg ble litt syk, men likevel fikk jeg oppleve masse på denne intense uken i ekstrem varme! Aldri i midt liv har jeg sett så mange saueraser, merkelige konkurranser og halvgale mennesker. Som internasjonal besøkende på denne messen får man også mange privilegier som gratis tilgang til egen paviljong med mat og snacks hele dagen, gratis inngang på «Grand Stand» og inngang til eksklusive medlemsområder som var «the place to be» på festivalen.

Min tid i England og Wales var flott, og selv om det til tider kan være litt ensomt å reise alene på den måten så anbefaler jeg alle å prøve det!

Mari Hatling Jystads reisebrev fra Østerrike

Jeg var i Østerrike i tre uker i sommer, og det var en helt fantastisk opplevelse. Jeg har gjort så mye forskjellig, alt fra å spise ekte wienerschnitzel til å dra på bursdag på en sæter som ligger så langt unna bebyggelse som det er mulig å komme. Jeg har også lært en god del interessante fakta om landet. For eksempel, visste du at:

-Øl og cola er en drink på lik linje som rom og cola

-Brannvesenet og ambulanse er drevet på frivillig basis

-De spiser kake til hvert måltid, selv frokost, og de kan ha hva jeg klassifiserer som dessert som middagsrett

- Fremst i alle korps (de har veldig mange korps!) har de to eller flere ”schnapps-girls” som bærer tønner med schnapps rundt halsen som de selger etter opptredener for å tjene penger.

Dette hadde jeg aldri funnet ut om jeg ikke hadde dratt ut som IFYE. Selvsagt lærte jeg andre, og kanskje enda viktigere ting enn at øl og cola er en ”delikatesse”, og jeg er veldig takknemlig for at jeg fikk reise.

Noe av det jeg husker best fra turen er nettopp bursdagen jeg nevnte innledningsvis. Da hadde jeg vært i Østerrike i litt over en uke, og jeg ble invitert på bursdag hos en venninne av vertssøstra mi på en sæter. For å komme dit måtte vi kjøre i ca. en time, og de siste 20 minuttene kjørte vi på en avlingsvei. Siste passerte hus var 40 minutter før vi kom

frem, og med tanke på at man kan kjøre 100 km i timen så vi var relativt langt ute på landet. Når vi kom fram, så forteller vertssøstra mi til de andre besøkende at jeg er norsk. Da er det en person som sier at han har vært i Norge i to uker og drukket karsk, og som den trønderen jeg er så ble jeg veldig nysgjerrig på hvor han hadde vært. Jeg vet jo at det drikkes karsk litt overalt i Norge, men at Trøndelag er hovedstaden for karskdriking. Når jeg spurte han hvor han hadde vært, svarte han ca. 100 kilometer nord for Trondheim. Jeg ble enda mer nysgjerrig, så jeg spurte videre hva han hadde gjort i Trøndelag. Da svarte han at han hadde vært på utveksling gjennom Mære landbruksskole, og de hadde vært en god del i Steinkjer (som er min hjemby) på shopping pluss pluss. Jeg har aldri vært så klar over hvor liten verden egentlig er før jeg dro til den mest avsidesliggende sætra i Østerrike og møtte noen som har vært på Amfi Steinkjer på shopping. (PS, om noen lurer, han sa at han likte karsk.)

Jeg har ingen bilder fra sætra, så legger heller ved et bilde av meg i Landlugend Bischofshofen (klubben til min andre families datter) sin dirndl. Alle forskjellige landjugend-grupper har en egen utgave av nasjonaldrakten.

Sigrid Bergseng Laksås reisebrev fra Sveits

I skrivende stund har jeg vært i Sveits i 129 av 166 dager, og jeg har ikke kjeda meg ett sekund.

Det hele begynte i en veldig koselig familie som var norgesvenner. Vertsfaren hadde vært IFYE i Trøndelag, og sammen hadde familien reist på flere roadtrips til Norge. Vi oppdaga allerede den andre kvelden at de til og med hadde vært på Sortland. I denne familien skulle jeg bare være i to og ei halv uke, og siden ei helg gikk med til velkomsthelga arrangert av IFYE Sveits, ble det en travel start på utvekslinga for min del. Vi reiste mye rundt og jeg fikk sett både dyreparker, slott og en sjokoladefabrikk.

IFYE Sveits arrangerer i løpet av sommeren to sammenkomster for alle innkommende IFYEer. Den første er en «Incoming Weekend», som i år falt på helga jeg fylte 20 år. I løpet av helga ble det en god del bli kjent-leker, et besøk hos et lokalt bakeri, mange interessante presentasjoner om mange forskjellige land, og generelt mye moro. På søndag var det familiedag hvor de fleste vertsfamiliene møtte opp for å delta på konkurranser og for å spise kake. Siden jeg hadde bursdag fikk jeg både gaver og sang.

Den andre helga var en «Hiking Weekend» hvor sveitserne viste frem det de kanskje er aller mest kjent for etter Toblerone, nemlig Alpene. Vi begynte i Kandersteg, og destinasjonen var ei gammel militærhytte ca. 2500 m.o.h. Selv er jeg vant til fjellturer, men når stien begynte å nærme seg 90 grader og kanskje vel så det,

ble til og med jeg imponert. Også denne helga ble brukt til å bli bedre kjent med de andre IFYEene, som representerte gode deler av Europa, og også litt av Asia.

Min andre vertsfamilie bodde i Appenzell, en av de mest tradisjonsrike kantonene i Sveits. Her ble det flere besøk på museer for lokal historie og kultur, samt mye god samtale over middagsbordet hvor vi blant anna sammenligna morsomme tradisjoner i Norge med enda morsommere tradisjoner i Appenzell. Noe av det jeg fant mest interessant, var «alpabfahrt», som er når de bøndene som har hatt kyr i alpene, eller på setra, som vi ville sagt, skal gå ned med dem igjen etter sommeren. Det er store bjeller, blomsterdekorasjoner og festdrakter i mange former og farger. I min tredje vertsfamilie fikk jeg også delta på en alpabfahrt. Det får man ikke med mindre man er god venn av familien, så for meg var dette veldig stort.

Alle de fire første vertsfamiliene mine har hatt barn i alderen 4-14 år. Selv har jeg alltid vært den yngste i min familie, så det å få prøvd seg som «storesøster» har vært en spesiell, men også morsom opplevelse. Det har blitt mye brettspill, mange omganger gjemsel og en hel del spørsmål om favorittfarger og yndlingsmat. Dessuten er det av barna jeg har lært mest tysk, ettersom de ikke har kunnet et ord engelsk. Alle familiene mine har også hatt en eller annen tilknytning til Norge, så jeg har fått testa kunnskapen om eget land både en og hundre ganger. Blant annet ble jeg utfordra til å lage norsk tradisjonsmat jeg aldri har laget før, men med oppskrift på internett og mamma på telefonen gikk også det relativt bra.

I Sveits består IFYE-livet av litt gårdsarbeid, mange trivelige folk og en hel del sightseeing. Jeg har hatt utrolig bra vertsfamilier som har tatt meg med både til turistattraksjoner og til litt mer «hemmelige» steder. Jeg har tatt taubane opp på toppen av fjell og besøkt flere sjokoladefabrikker sammen med alle de andre turistene, men jeg har også fått bli med på hyttetur i en fjellandsby hvor vi fikk være med på å fikse veggen på ei 200 år gammel alpehytte, samt slåtta på en gård i sørvest-Sveits som hadde slåttemark ca. 2500 m.o.h. Jeg har fått sett veldig mye, men jo mer jeg ser, jo mer innser jeg at jeg må dra tilbake en gang. (Eller som vertsfamiliene mine har foreslått opptil flere ganger: finne en sveitsisk mann og flytte hit. De om det.)

Jeg hadde ikke planlagt å søke IFYE-utvekslingen 15. november i fjor, men fem minutter før søknadsfristen gikk ut hadde jeg plutselig sendt inn søknad. Etter fire måneder i Sveits kan jeg med sikkerhet slå fast at det er den beste impulshandlinga jeg noensinne har gjort, og jeg har stortrivdes som IFYE. Jeg blir mer og mer overbevist om at dette er den beste måten å se et annet land på.

Birthe Cathrin Nygårds reisebrev fra Nord-Irland

Å skrive reisebrev fra IFYE-tur er ikke lett. For hvor skal en begynne? Jeg besøkte Nord-Irland kun tre uker, men det er en horde med minner som strømmer på, trenger seg frem og som nærmest skriker for å få være med i reisebrevet. Mine uker i det lille landet på den andre siden av havet var fantastiske. Landet, menneskene og livet var rett og slett fabelaktige. Kanskje jeg skriver det igjen, men jeg anbefaler alle å dra til dette sjarmerende stedet. Jeg vet du kommer til å kose deg. I løpet av turen ble jeg kjent med tre familier. Familiene var nokså ulike, men alle var herlige på hver sin måte. Det ble noen tårevåte avskjeder i løpet av mitt opphold, særlig med den ene familien. De tok meg imot med åpne armer og jeg følte meg som en del av familien. Dermed blir det storfint besøk her i Norge til neste år. Jeg gleder meg allerede. Jeg ble også godt kjent med en håndfull andre IFYE-er. Det var trivelige mennesker fra blant annet Tyskland, Østerrike, Finland og Sveits.

Vel, nå er det nok på tide at du får høre litt av hva jeg opplevde. Jeg kan med hånden på hjerte si at jeg aldri har opplevd så mye sightseeing på så kort tid. Alt av severdigheter skulle nemlig beskues i løpet av den første uka. Jeg fikk oppleve det meste av hva Belfast har å by på. Titanic-museet, Crumlin Road og de røde turistbussene. Jeg aner ikke hvor mange kirker og *minnemarkeringer* jeg så. Om du lurer på hvorfor Titanic-museet er et av de store trekkplasterene i byen, er det fordi skipet som angivelig ikke kunne synke, ble bygget her. Innbyggerne er på et underfundig vis svært stolte av Titanic. Crumlin Road er et fengsel som flere fanger har klart å rømme fra. Grunnen til alle minnemarkeringene var hatet og problemene mellom katolikker og protestanter, som frarøvet mange mennesker livet. Heldigvis merker man ikke noe særlig til disse konfliktene i dag.

Giant's Causeway er vakkert og spektakulært. Det er nesten 40 000 sekskantete steinsøyler, som mange tror stammer fra et underjordisk vulkanutbrudd. Men det som egentlig skjedde var at den irske kjempen, Finn MacCool bestemte seg for å bygge en bro over til Skottland, der han ville drepe en annen kjempe han hadde hørt gjetord om, nemlig den skotske kjempen. MacCool var raskt tilbake til sin kone, livredd, fordi skotten var så mye større enn han selv. Den største kjempen, skotten, var irritert på det uventede besøket og ble hevngjerrig. Han ville besøke Nord-Irland og sette en endelig stopper for MacCool. Det endte med at MacCool kledde seg ut som en baby og lurte den digre kjempen, som vendte tilbake landet sitt. Broa ble ødelagt og søylene kastet rundt, slik at MacCool slapp å få flere ubehagelige besøk. Dette er den egentlige historien bak Giant's Causeway. Det har i alle fall jeg blitt fortalt, og det er det jeg velger å tro på.

Vi fikk besøke et whisky-destilleri, der vi alle var så "heldige" å få smake på litt sterk drikke. Ti år gammel whisky smaker nok like godt som ti år gammel melk. Så du kan jo selv tenke deg hvor deilig det var. Det ble også en spennende tur over en hengebro. Med litt adrenalin, en utsikt som var ubeskrivelig og whisky-smaken ute av munnen, var turen fullkommen.

Det ble også en spennende tur i en grotte, fjelltur med en uforglemmelig utsikt, besøk på et blodig slakteri, feiring av nasjonaldagen, pil- og bueskyting og i tillegg prøve å leve et normalt liv hos vanlige familier. IFYE- livet er et minne for livet.

Young Farmers er det nærmeste vi kommer 4H her i Norge. Jeg fikk være med på flere ulike arrangementer og ble godt kjent med menneskene her. Jeg fikk prøve meg på rugby-spilling og tevlinger der vi skulle kaste støvler og dytte traktorhjul. Fantastisk.

I løpet av ukene mine ble det en god del gårdsbesøk, og jeg kan nok si jeg hadde passet som en bondekone nå, ettersom jeg har melket kuer (to ganger til og med!). Jeg har også vært med i både kyllingfjøs og hønsehus, vært på en ridetur og spylt bæsje. Som du skjønner har ukene vært annerledes og artige – jeg håper du har lyst til å være IFYE i Nord-Irland, det kommer du ikke til å angre på.

Reisebrev fra innreisende IFYE'er fra Taiwan

Hi, 4-H Norge!

I am Riva, 2014 IFYE from Taiwan.

For me, there are a lot of new things in Norway. The people, food, environment and 4-H here are totally different from Taiwan. It really opened my mind. I have been to Finsland in Vest-Agder for almost 1 month. I saw many animals, including cows, sheep, horses, pigs and also wild MOOSE, etc. I was pretty excited because it's not easy to see them in my country.

To be honest, it surprised me when I knew that the typical Norwegian lunch is bread but I have gotten used to. Now I can eat many pieces of bread every day. About 4-H camp, you have more outdoor activities and free time to just relax and enjoy the beautiful view with new friends. I am glad to meet people from all over the world. I also met IFYEs who had been to Taiwan! It was nice to talk about Taiwan with them.

I can't wait for the trip in Hordaland.

THANKS FOR ALL OF MY HOST FAMILIES!

Welcome to Taiwan!

- Riva

Leirminne fra Bonnie

The most impressive thing is 4H volleyball.

We had the IFYE team in Norway national camp who formed from different country, and we practiced basic how to play volleyball before the volleyball game. Finally, we didn't win the game, but we get a lots great experiences, and all we enjoy the game. We also spend lots time to playing volleyball after the game with different partners, maybe I am not a great volleyball player, but I enjoy the process that we have a lot of fun and laugh, it is the best memory that I am still missing.

-Bonnie.

Europeisk konferanse i Tyskland

I år dro 9 medlemmer av NIFYEA på årets europeiske konferanse i Hesselberg. Medlemmene som deltok var Mari Kindsbekken, Anna Moxnes, Jon Sørli, Omar Tveite, Hilde Wexels Riser, Siv Lene Halvorsen, Anne Marie Halvorsen, Jon Kåre Solås og årets IFYE i Tyskland, Henriette Gundersen Ræder. Denne gang har vi valgt å lage en liten bildecollage for å vise litt av stemningen på konferanse. Bildecollagen er basert på bildene medlemmene har lagt ut på facebook.

